Autor Guste Santini
Subota, 23 Veljača 2019 16:41

Vera Jurova, europska povjerenica za pravosuđe: OČEKUJEM ODGOVOR ZAŠTO JE PERCEPCIJA VAŠEG PRAVOSUĐA NAJNIŽA U EUROPI

Pravosuđe i njegovo ponašanje najbolji je pokazatelj stanja u bilo kojoj zemlji, pa tako i u Lijepoj našoj. Bit je pravosuđa u nacionalnoj zemlji da provodi pravne norme, temeljene na ustavu, kako bi ista mogla ostvarivati svoje ciljeve. U tržišnoj državi zahtjevi su još veći. Tržišna država mora poštivati ne samo svoje zakone već i zakone koji su doneseni izvan njezine nadležnosti.

Od samog početka homo sapiens je prihvaćao pravila ponašanja kako bi njegova grupa opstala. Kada pravila ponašanja nisu poštivana odnosna grupa se je raspala. Kako su se grupe, u kojima su obitavali ljudi, povećavale i kako je umjesto lovca čovjek postao zemljoradnik, prestao je lutati, važnost pravila ponašanja se je dodatno povećala. U Bibliji jedno od najznačajnijih mjesta pripada zakonodavcu Mojsiju i njegovom zakoniku napisanih na dvije kamene ploče u deset Božjih zapovjedi kako bi se pokazala da je njihova važnost vječna. Carevi i kraljevi, sami bogovi ili od boga postavljeni, donosili su zakone i postavljali svoje suce koji su se imali držati slova njihova zakona i kao takve ih provoditi.

Današnja država, bez obzira da li se radi o nacionalnoj ili tržišnoj, najveću moguću pažnju pridaje zakonodavnoj i sudskoj vlasti. U samim temeljima države imamo pored izvršne i monetarne, zakonodavnu i sudsku vlast.

Ovim širim uvodom želim pokazati kako je pravosuđe jedna od najznačajnijih funkcija svake pa tako i naše države. To su poznate stvari. Međutim, ne treba zaboraviti kako je ponavljanje majka mudrosti. U Lijepoj našoj građani o stanju u sudstvu imaju najgore moguće mišljenje. Što više ugledni sudac Kolakušić o tome javno govori. Gospodin Kolakušić izravno kritizira stanje zakonodavnog okvira i pokušaj, često učinkovit, utjecaja politike na pravosuđe. Političari nas uvjeravaju kako je stanje pravosuđa zapravo dobro i kako trebaju tek neke promjene u organiziranju pravosuđa i sve će biti na razini stanja u EU. Konačno, kažu oni, preko 70% zakonskih odredbi se donosi na razini EU. Na žalost, ne provode ih suci iz EU, već naši suci koji su dio problema. Jasno, ima sudaca koji zaslužuju svaku pažnju i poštivanje o čemu ću u knjizi progovoriti. Međutim, oni se sustavno marginaliziraju jer ne sviraju po političkim notama.

Polazeći od stava političara gospođa Jourova izgleda namjerno iznosi neistine glede stanja u

hrvatskom pravosuđu. Protivnici europskih integracija mogli bi reći da je neprijatelj Lijepe naše. Konačno što znači percepcija? Pa svi mi imamo pravo na svoju percepciju. Čitatelj upoznat sa stanjem u Školi u Zaprešiću mogao bi steći utisak da sam sarkastičan. Točno, jer je stanje u Lijepoj naša glede stanja pravosuđa na nezamislivo niskoj razini i ne radi se o percepciji već o materijalnim dokazima o pravom stanju u hrvatskom pravosuđu, i to u njegovom širem smislu. Što više, može se vrlo uvjerljivo braniti teza kako hrvatski društveni, pa i pravosudni, sustav ne funkcionira. Kad sustav ne funkcionira nastaje anarhija. Upravo imamo anarhiju. Građani su zgroženi pojedinim presudama. Jednom ih smatraju neprimjerenima, previsokim, glede zakonskog prekršaja, kada je riječ o građanima drugog reda, a drugi put, kada je riječ o građanima pravog reda, ako do osuđujuće presude uopće dođe Â Â smatraju ju dijelom sveopćeg nepoštivanja temeljnih ljudskih etičkih i moralnih normi.

Kako objasniti gospođi Jourovoj da je u Lijepoj našoj sasvim normalno da građanin, prvog reda, može raditi što hoće, gdje hoće i kada hoće. Upravo se tako ponaša gospodin Turk. Umjesto da kao javna osoba svojim primjerom pokaže svoju odgovornost, on ustrajno krši zakonske propise i nikom ništa. Kako je moguće da gospodin Turk nezakonito provodi svoju politiku već više od deset godina i nikom ništa? Kako to da članovi Upravnog vijeća grada Zaprešića šute? Kako to da saborski zastupnici, koji će biti imenom navedeni u knjizi koju pišem, šute o nezakonitom ponašanju? Ne šute samo gospoda iz HDZ-a, šuti i „slavna“ oporba. Ovo navodim samo zato da skrenem čitateljima pažnju kako je potrebno, ako ne podržavaju postojeću politiku, birati nove predstavnike. Današnji saborski zastupnici ne zaslužuju povjerenje. Ovim isključujem nekolicinu koji su reagirali na primjeren način i time opravdali status najčasnijeg položaja koji građanin može imati – saborskog zastupnika. Međutim, birokracija pod snažnim utjecajem stranke na vlasti nije učinila ništa. Uostalom, za birokrata se kaže kako je njegovo temeljna karakteristika da učini – ništa. Premijer Plenković i ministrica znanosti gospođa Divjak su upozoreni na nezakonitosti koje provodi gradonačelnik Turk. Ne samo da nisu učinili ništa, a morali su, već se stiče dojam kako podržavaju gospodina Turka u njegovim nezakonitim rabotama. Obavijest o rabotama gospodina Turka dobilo je, poimence, cjelokupno predsjedništvo HDZ-a. Ni oni nisu učinili ništa. Pravosuđe, o čemu će u knjizi biti poimence navedeni pojedini suci, dijelom su cjelokupne priče. Znam, reći ćete, kako će u konačnici ipak pravosuđe donijeti na zakonu utemeljenu presudu. Međutim, samo brza i zakonom utemeljena presuda ima smisla. Ne radi se samo o kršenju ustavnih načela. Radi se o posebnoj instituciji koja „proizvodi obrazovane ljude“ i raspolaže licencom koja joj omogućuje da svojim potpisom izdaje pravovaljane diplome studentima koji sami plaćaju svoje obrazovanje. Te diplome nisu zakonite. Pazite, nisu zakonite. Postavljam vama i sebi pitanje kako je moguće da se je gospođa ministrica Divjak tako „uzbudila“ kada je u svom ministarstvu našla krivotvorenu diplomu a podržava gospodina Turka koji svojim činidbama izravno krši pozitivne zakonske propise i tako izravno utječe na nezakonito djelovanje Škole koja je u nadležnosti Â Ministarstva znanosti (izdalo licencu za izdavanje diploma). Po mojem mišljenju ministrica Divjak, kao znanstveni radnik, je napustila znanost i promijenila svoju profesiju koja, po mišljenju mnogih, ima jedino smisla – politiku.

Ne želim pisati o drugim slučajevima jer ne raspolažem dokumentacijom. Ukoliko ih vi, dragi čitatelju imate, dostavite mi ih pa ću ih komentirati. Naprosto, dužnost je svakog građanina Lijepe naše da sukladno svojim mogućnostima javno djeluje kako bi se popravilo ovo jadno stanje u kojem se nalazi Lijepa naša.

U mjesto završne riječi navest ću japanski slučaj. Japanski ministar za Olimpijske igre Yoshitaka SakuradaÂ javno se ispričao nakon što je tri minute zakasnio na sastanak u parlamentu u četvrtak, izvijestio je u petak BBC. Usporedite Lijepu našu i japanski slučaj pa ćete razumjeti kako je ova i ovakva politika siguran put u propast. Ima nas manje od četiri miliona ali to su objektivni procesi, rekli bi naši političari i nastavili po starom.